

548 h. 6
1-4
L. G. G. 5

ORATIO

DE NOVO

Physiologiae Explicandae

MUNERE.

EX

Celeberrimi WOODWARDI Testamento

INSTITUTO.

ORATIO

DE NOVO

Physiologiae Explicanda

MUNIERE

EX

Celeberrimi WOODWARDI Testamento

INSTITUTO

ORATIO

DE NOVO

Physiologiae Explicandae

MUNERE,

EX

Celeberrimi WOODWARDI Testamento

INSTITUTO:

Habita CANTABRIGIÆ in Scholis Publicis a

CONYERS MIDDLETON, S.T.P.

Academiae Cantabrigienfis Protobibliothecario

& Lectore ibidem WOODWARDIANO.

LONDINI,

Impensis GUL. THURLBOURN Biblopol. Cantabrigiensem.

Prostant apud J. & J. KNAPTON, R. KNAPLOCK, &

GUL. INNYS, Bibliopolas Londinenses. MDCCXXXII.

h.

5

ORATIO

DE NOVO

Physiologiae Explicanda

MUNIFICENTIA

EX

Celebratione

1801

Thibin Cantabrigiae in Scholis Publicis

COMPTES MIDDLETON, S.T.P.

Academiae Cantabrigiae Protodibibliothecario

& Regere ibidem Woodwardiano.

LONDINI

Typis G. T. Taylor & Co. Cantabrigiae

Procuratoribus & J. H. Watson, R. K. Watson, &

Quartus, Bibliophae Cantabrigiae

O R A T I O

De N O V O

PHYSIOLOGIÆ EXPLICANDÆ
M U N E R E, &c.

CUM res præclarè gestæ, aut ad communem utilitatem sapienter institutæ, apud omnes ferè gentes, solenni hominum cœtu ludisque celebrari, & posteritatis memoriæ commendari solerent; tum muneris hodierno die instituti dignitas, quæ hunc doctorum virorum conventum frequentiamque congregavit, id etiam meritò flagitare videtur, ut non sine publicâ quâdam gratulatione jam primùm suscipiatur, & ad sempiterna literarum commoda solenni oratione consecratur. Nam si honoribus artes aluntur, & si ab artium literarumque gloriâ Academiæ nostræ vitam spiritum-

que ducunt, nihil fanè Academicis lætabilius, nihil gratulatione dignius accidere potest, quàm præmia literarum studiis alendis publicè assignata.

QUAMOBREM gratulari vobis imprimis liceat nova hæcce Almæ Matri addita ornamenta ; novos hosce, quibus ipse nunc fungor, honores : non enim meos esse putetis, quòd ad me primùm delatos cernitis ; vestri sunt, Academici ; vobis in commune propositi ; vestrumque certè aliquis hos ipsos laborum suorum fructus posthac percipiet ; me propterea doctior, digniorque, quod hoc jam præmio constituto, atque hâc tantâ scientiæ supellectile comparatâ, studio & meditatione instructior accedat necesse sit.

OPINIONEM quandam apud homines doctos esse sentio, doctrinæ artiumque bonarum studia hebescere per hosce annos & languere cœpisse : idque iniquæ nostrorum temporum conditioni, factionibusque istis, quæ Rempublicam tam diu vexârunt, adscribendum plerique censent ;

sent; quibus juvenus nostra infecta penitus atque imbuta, non doctrinâ sese ornare, non artibus instruere curat, nisi eis, quibus ad honores, Magnorumque gratiam viam sibi muniri cernit, partium scilicet, non literarum studiis.

E G O verò crediderim potius, Academici, veterem istum studiorum ardorem idcirco jam paulatim deferbuisse, quòd artes ferè omnes nostrorum hominum ingeniis ita elaboratæ & excultæ & ad illud quasi culmen & fastigium evectæ sunt, ut nullos ultra progressus capere posse videantur: ita ut præ gloriæ fructûsque assequendi desperatione, operæque & temporis perdendi metu, cursum multi institutum omittere, aliamque sibi vitæ & fortunarum viam investigare cogantur. Artiumque adeò Victrix Alma Mater, literarum penitus orbe peragrato, otio ferè languida & mœsta, sortem jam suam deflere videtur, quòd nihil ultra restet debellandum, nec alia scientiarum regio peragranda.

A T ecce Vobis novus jam tandem Orbis
commonstratus ! novi Scientiæ campi patefacti !
& digni illi quidem, quibus in colendis in-
dustriam ingeniumque vestrum exerceatis, cū
tot eruditionis instrumenta, tantam Studiorum
novorum materiem, in hoc literarum empori-
um importari inde videatis.

H A s nobis regiones, tantis frugibus foetas,
divitiis refertas aperuit WOODWARDUS ; & ad
eum finem aperuit, ut hac præmiorum uberta-
te invitati in nostram illas ditionem redigeremus.
Haud aliter populorum duces, quas sibi terras
subigendas, occupandasque destinaverant, earum
terrarum fruges, mercesque publicè exponere so-
litos accepimus, quo studium suis animosque
ad labores perferendos adjungerent.

WOODWARDI autem nomen, cujus tanta in
nos beneficia hodierno die celebramus, ad sese
orationem meam vocat, & de laudibus ejus præ-
dicandis admonet. Nihil enim æquius, quàm
cujus

cujus ex liberalitate hoc ipsum dicendi munus ortum atque originem duxerit, ut ab eo potissimum ornando dicendi etiam materiem argumentumque ducamus.

Hunc laudis & gloriæ fructum illustriarum clarorum virorum facta tanquam mercedem requirunt; non tam mortuorum famæ debitam, quàm viventium utilitati accommodatam, quò nos aliorum laudibus, quasi gloriolæ stimulis admotis, ad virtutes eorum assequendas concitemur.

De homine verò tam celebri, tam ab omnibus cognito, & in urbe amplissimâ, oculisque civium vitam omnem degente, quid omnino novi & inauditi proferri poterit? Quid, in quo non Vos ipsi dicentis vocem prævenire & antevertere queatis? Etenim si, quod de Medico ante omnia prædicandum, de Medicinæ scientiâ & laude ejus præstanti dicerem; at quis ignorat, Woodwardi nomen inter summos Artis Professores principem semper locum obtinuisse?

B

multosque

multosquè hoc ipso tempore superesse novimus, qui quod vivant valeantque WOODWARDO se uni debere profitentur.

SI, quod nos potissimum commovere debet, Doctrinam ejus excellentem multiplicemque celebrarem; at scripta ejus, omnium manibus trita, omniumque pene in linguas conversa, illam jam diu demonstrant.

SI, quod hujusce diei celebritas postulare maximè videatur, Liberalitatem ejus animique magnitudinem commemorarem; at hoc ipsum munus, quo jam fungor, illud omne vel me tacente declararet; atque hæc nostra Academia sempiternum munificentiae ejus monumentum extabit.

IN his autem egregiis WOODWARDI virtutibus, quas omnibus notas, & cum nonnullis etiam communes habuit; habuit tamen in singulis ita proprium suum quiddam & peculiare, ut quisquis illo familiariter usus esset, novam
facile

facile & præcipuam laudis materiem elicere inde possit.

IN Medicinâ enim nonnulla, si non ab eo inventa, at auctoritate ejus commendata, & in communem usum recepta, magni ad vitam hominum conservandam momenti esse reperiuntur. Ingenio autem uti in omnibus eleganti erat, & polito, sic præscripta sua ita temperanda semper & administranda curavit, ut vim suam non certius modò citiusque obtinerent, sed ut nausæ simul minus & fastidii ægris & languentibus darent. Quod verò maximum est; non artem suam ad ambitionem avaritiamve accommodare; non magnorum gratiam divitumque copias obsequiis captare; sed pauperibus potius opem benevolam & gratuitam præbere solebat.

VIDI ego, Academici, fores ejus, tanquam Æsculapii quoddam vestibulum, debiliū turbâ refertas; quibus si vires modò suppeterent, ut ejus in conspectum venirent, de reditu pa-

rum cogitâsse videntur; tantam in eo uno valetudinis recuperandæ spem fiduciamque posuerant. Nec spes quidem illos sæpe fefellit; nam tantâ ille omnes tum patientiâ tum comitate excepit, quasi non curare solum, sed placere etiam ægris studuisset; nullâ sibi laboris mercede propositâ, nisi quam animi conscientia suppeditaret; & vel rei ipsius famam comprimere cupiisset, ni famam istam plures ad se ægrotos invitaturam, pluresque adeo benefaciendi occasiones daturam sibi sperâisset. Haud mirum igitur, quod quibus artibus Æsculapius in Cœlestium numerum evectus fuerit, iisdem **WOODWARDUS** miseris hisce quasi præsens quidam Deus haberetur.

DOCTRINAM autem suam non Artis suæ angustiis terminavit; neque eâ contentus fuit, quæ ad summi Medici famam satis esset, nisi omnem istam cognitionis & scientiæ ferè infinitatem animo comprehendere ac complecti potuisset. Quoties eum in Bibliothecâ suâ, quam instructissimam habuit, de Artium omnium

nium studiis ita disputantem audivi, ac si disputandi copiâ & ubertate vel librorum suorum copiam varietatemque adæquare conaretur? Ita tamen de singulis eruditè; ac si in arte illâ, de quâ differebat, enutritus, eamque unicè professus esset? In rerum autem Romanarum cognitione tam curiosè versatus est; ut me, qui huic ipsi rei non operæ certè parum studiiue dedissem, quique Romæ etiam fuisset, ab homine occupato, aliudque agente, tantopere superari non tam moleste quidem ferre, quàm mirari solem.

Quicquid verò in reliquis studiis profecerit; in Physicâ certè neminem sui similem paremve habuit: eam autem velim Physicæ partem, quæ in Fossilium, uti vocant, rerumve, quas Terra intus in venis inclusas contineat, naturis explicandis versatur. Viderat ille ex hac ipsâ Academiâ NEWTONUM, divino planè ingenio hominem, cuncta quæ supra sunt, quæque adspectabilem Mundi fabricam constituunt, sicuti provinciam suam propriam occupasse, & accuratè

accuratè admodum explicuisse ; Deumque inde Mundi ipsius conditorem, Rectoremque demonstrâsse. Noster igitur, ingenio haud dispari, eodemque naturæ investigandæ studio incensus, at contrariâ viâ insistere & sub terras penetrare cogeatur : Nec minora tamen inde rerum miracula eruit ; Diluvium Universale ; Sacrarum literarum fidem ; Deum.

Sic jam duplex quoddam contra Atheos conficitur tandem argumentum ; quod, Quercûs ejus Virgilianæ ad instar, quantum auras ad æthereas, atque in altum caput attollit, tantum deorsum pariter, atque ipsa in Tartara radicibus tendit.

Sic veterem istam Orphei fabellam Woodwardum quodammodo egisse vidimus ; quamque uxoris usque loco adamaverat, Scientiam quasi ex inferis evocâsse.

Dumque Newtonus ex Sôlis naturâ perspectâ, lucis simul naturam explicuit ; hic noster

ster ex caligine ipsâ, mediisque è tenebris elicit lucem.

ALII rerum naturalium investigatores Fossilia ista non nisi ad corporis curationem ususque medicos conquirenda & adhibenda existimârunt: WOODWARDUS autem altiora longè sapiens, eaque tanquam nobilioris studii instrumenta considerans, ad animi medicinam cultumque princeps adhibuit. Hâc semel cogitatione impulsus nullam sibi requiem dare potuit, donec omnia, quæ e Terræ visceribus rariora ubi-vis gentium effodiantur, infinito sumptu & labore conquisiisset & in capsulas suas condidisset. In illâ Arcâ, quicquid India ferè utraque pretiosi habeat, non ad luxum, vitæque delicias; sed ad animi pastum, ad scientiam repositum; in illâ, auri argentique pondus, non ad quæstum avaritiamque, sed ad Philosophiam, ad Naturæ contemplationem reconditum videatis. Hanc enim rerum rarissimarum collectionem, non ostentationis aut gloriolæ, sed argumenti gravis magnique illustrandi causâ comparaverat;

rat ; quò Mosaica scilicet Historiæ fidem, Diluvii universalis veritatem, resque in eo omnes fusas quasi communiter inter se & liquefactas ostenderet : In quâ quidem disputatione, hæc ille omnis generis Fossilia, quasi totidem argumenta & testimonia, exposuit. Quicquid enim in istâ Universæ Naturæ perturbatione accidisse credibile est, illud omne ex rebus ipsis ab eo collectis perspicere jam atque oculis planè intueri licet. Hic res naturâ & genere diversissimas, animatas cum inanimis, marinas cum terrestribus confusas, & in unum corpus conflatas cernimus : quibusque rebus Natura non nisi imum Oceani fundum, uti nativam sedem, assignâisset ; eas hic tum ex summis montium jugis, tum ex imis sæpius radicibus effossas contemplamur : Hic tenera plantarum pisciumque corpora in lapidibus jam indurescentibus inhaerentia atque inclusa, formam sui & effigiem vel durissimis faxis impressisse admiramur : Quod fieri quidem omnino potuisse, nisi ex Diluvii omnia dissolventis permiscentisque vi, incredibile fanè videtur.

H A N C

HANC autem viri docti sententiam libri ejus ingeniosè admodum & eruditè conscripti confirmant: de quibus, cùm dissertationibus ex hoc ipso loco habendis materiem sint aliquando præbituri, nihil jam amplius dicam, quàm quod omnium plausu excepti, omniumque pæne in linguas conversi, WOODWARDI nomen per orbem literatum clarum & nobile reddiderunt.

MIHI enim credite, Academici, cùm in exteris gentibus versarer, plura de hoc uno homine a me fuisse quæsitæ, quàm, NEWTONO excepto, de reliquis fere omnibus Angliæ nostræ literatis: tanta tum scriptorum ejus, tum rerum, quas ex omnibus planè locis coëmerat, fama per cunctas nationes pervaserat.

PUDET ferè dicere, hunc talem tantumque virum ad illud doctrinæ & virtutis fastigium propriis viribus & ingenio, absque hac nostrâ disciplinâ pervenire potuisse: & ejusmodi

C

homines,

homines, si vel numero plures vel temporibus sæpius existerent, vereretur profectò, ut Academiæ nostræ inutiles meritò censerentur. Sed rari admodum tam excellenti naturâ, & in singulis ætatibus vix singuli reperiuntur; atque is ipse, de quo dicimus, egregiâ suâ in hanc Academiam liberalitate, quanto eam Reipublicæ ornameto esse censuerit, moriens declaravit: Declaravit, inquam, illud sibi unum ad perfectam laudem defuisse; quod ad naturale illud ingenii bonum non institutio etiam Academica accessisset.

MULTOS cognovimus, viros quidem bonos & eruditos, qui ita sese literarum studiis abderunt, ut nihil inde ad communem hominum fructum afferre potuerint: At WOODWARDUS noster, cum vitam civibus suis quàm maximè fructuosam atque utilem degisset, eandem quoque curam vel moriens non dimisit; sed quò patriæ plurimum etiam in morte prodesset, studiosè prospexit. Hoc consilio armaria ista præclara, a curiosis tantopere celebrata, omnique

Fossilium

Fossilium genere referta, immensam quandam studiorum & scientiæ supellectilem, nobis testamento legavit: quodque in vita carissimum habuerat, illud nobis conservandum, nostræ fidei ac tutelæ mandandum curavit: Thesaurum, vel Regum gazis anteferendum; quippe qui nec auro redimi, nec pretio comparari, nec nisi summo studio & industriâ hominis tum eruditi, tum divitis, atque in illo uno & operam & pecuniam etiam omnem collocantis conquiri & colligi poterat. Et quò ad publicos demum usus, quibus ille unicè studuerat, promptior paratiorque hic rerum thesaurus esset; Custodem ei atque Interpretem, qui Fossilium præcipuè scientiam Juventuti Academicæ explicaret, stipendio amplo & liberali instructum constituit.

Hoc quàm præclarum Academiae nostræ ornamentum, quod in nullâ aliâ Academiâ reperitur? Quàm præclarum pariter de disciplinâ nostrâ ac virtute testimonium, quod WOODWARDI iudicio gravissimo confirmatur? Nos enim ille optimos scientiarum custodes; Reli-

gionis propugnatores ; Mosis defensores, suâ certè sententiâ declaravit, qui nostras potissimum in manus defensionis ejus instrumenta tradenda esse voluit. Nec honorificè minus de nobis etiam exteri existimabunt, cùm WOODWARDUM audierint, nos rerum sibi carissimarum conservatores, famæ & nominis tutores, bonorum hæredes delegisse.

NOSTRUM modò erit, Academici, hominis tantopere de nobis meriti judicio servire, voluntati obtemperare, hominumque expectationi satisfacere. Ut WOODWARDO enim gloriosum fuit, tantam nobis eruditionis materiem comparâsse ac reliquisse ; sic nobis sanè turpissimum erit, quod ab alterius virtute accepimus, illud nostrâ ornare ac tueri non posse. Sed meliora de vobis augurari licet ; ex hoc enim tam celebri ordinum omnium concursu studium planè vestrum ardoremque agnosco ; agnosco, inquam, verum illud Atheniensium veterum ingenium, novi semper aliquid cognoscendi audiendique avidum.

ANIMOS hominum, cùm e corporibus exceſſerint, remanere tamen & æternos eſſe, magnum ex illo argumentum petiere veteres, quod optimum quemque, immortalitatis amore flagrantem, futura ſemper proſpicere, & poſteritati maximè ſervire vidiffent: Naturâ quaſi ex optimis iſtis ingeniis ſignificante, eſſe aliquid, quod ad nos etiam poſt mortem pertineat. Et Tu quoque, Præſtantiffime WOODWARDE, novum quoddam huic argumento, nec leve illud quidem, tuæ auctoritatis pondus adjeciſti; quem eâdem viâ, ac veteres illos Heroas, poſteritati ſerviando, hominesque juvando ad cœlum atque immortalitatem contendiffe vidimus. Et dum beatorum in ſedibus debita virtuti tuæ præmia percipis; ſi quis in mortuis reſideat rerum humanarum ſenſus, ad gaudia iſta, quibus jam perfrueris, hoc certè, quaſi cumulus quidam, accedet, quòd quæ in publica patriæ commoda tantâ cum ſapientiâ excogitâras, effectum jam ſuum obtinere, atque ad exitum perducere ſentias: Quod hanc optimorum juvenum

num frequentiam, hunc doctissimorum hominum cœtum, Tui nominis auctoritate, Tuique imitatione excitatum, ad virtutem artesque bonas propagandas tanto studio convenisse videas.

Quæ vero, Academici, de WOODWARDO dixi, si quis me gloriose nimis & adulatorie dixisse arbitretur, propterea quod in virtutibus ejus celebrandis de vitiis prorsus tacuerim; is de mortuo me loqui meminerit. Vitia eum habuisse fatendum est; quibus neminem unquam mortalium caruisse cognovimus; illa vero cum in vitâ virtutum splendore obruerentur, post mortem fanè obliterari penitus debent. Nam si de mortuis, uti aiunt, nil nisi bonum; de eo certè nihil aliud prædicandum, a cujus vel mortui liberalitate hæc tanta beneficia accepimus; de eo, inquam, qui non benignitati suæ eisdem ac vitæ terminos esse voluit; neque mortem ipsam benefaciendi sibi potestatem præripere passus est.

SE D

SED de mortuo hætenus : Ad vivos jam se-
se conferat Oratio.

FRUSTRA enim tali erga nos animo ; frus-
tra tantâ in hanc Academiam benevolentia fu-
isset WOODWARDUS ; ni alios etiam sui simi-
les, eodem animo, eadem benevolentia post se
reliquisset, Testamenti hæredes, voluntatis exe-
quendæ curatores. Frustra, inquam, hæc tam
liberaliter tum in nos tum in patriam ipsam con-
silia suscepisset, ni alios vivos delegisset, qui se
mortuo consiliis suis vim effectumque darent,
nec spes quidem eum, opinioque de hominibus
concepta fefellit. Illi enim, quod traditum fi-
bi commissumque habuerant, magno licet cum
labore & molestia conjunctum, summâ in mor-
tuum pietate, summâ in nos benignitate, sum-
mâ fide ac diligentia absolverunt, & ad finem
tandem destinatum perduxerunt. Hos igitur
viros, officii licet conscientia contentos, nec
laudem ullam plausumve captantes, at nostrâ,
at

at virtutis ipsius causâ cum honore nominare,
debitisq; laudibus celebrare debemus.

IMPRIMIS igitur honoris gratiâ commem-
morandus vir Prænobilis & Honoratus DIXIEUS
WINDSOR; non tam nobilitate, quâ tamen
maximâ floret, quàm virtute propriâ conspicu-
us: quem in hac Musarum sede multos annos
ita versantem vidimus, ut Nobilibus, modestiæ,
humanitatis, facilitatis, & vel Infimis, diligen-
tiæ, officii, legumque nostrarum observantiæ
exemplum semper proponeretur. Ad publi-
cum autem Britanniae Concilium missus ab hoc
municipio, per annos plusquam viginti Legatus,
tum in Academia, tum in universi populi ne-
gotiis commodisque tuendis eam fidem, gravi-
tatem, constantiam adhibuit, ut non apud nos
solum, sed per Angliam totam fama ejus clara
& illustris pervagaret. WOODWARDO igitur de
Cantabrigiâ nostrâ ac Patriâ simul ornandâ co-
gitanti, Hunc certè hominem si non privata a-
micitia, at publica civium vox auctoritasque
focium adiutoremque dedissent.

PRÆFUIT

P R A E F U I T simul huic negotio vir illustris
& liberalis **HUGO BETHEL**; qui in exteras ter-
ras proficiscendo, varioque hominum mores
contemplando, ea prudentiae & humanitatis fun-
damenta jecit; ea generosae indolis ornamenta
domum reduxit; ut Civem sese egregium, Pa-
triae amantem, communis libertatis vindicem
in Senatu etiam Britannico cum magnâ suâ lau-
de praestiterit. Hunc igitur virum tantis & a-
nimi, & fortunae bonis instructum; fide pra-
stantem; literis politioribus ornatum; in Aca-
demiâ augendâ, Artiumque studiis promoven-
dis, meritò sibi **WOODWARDUS** Consiliarium
esse voluit.

E O D E M etiam nomine celebrandus, vir iti-
dem ingenuus, ingenuisque artibus praeditus,
RICHARDUS GRAHAM; qui hujus olim Aca-
demiæ alumnus, nihil sibi unquam antiquius,
nihil magis in votis habuit; quàm quò in Al-
mam Matrem filium sese pium gratumque of-
tenderet; itaque non in mortui solum volunta-

at virtutis ipsius causâ cum honore nominare,
debitisque laudibus celebrare debemus.

IMPRIMIS igitur honoris gratiâ commem-
mandus vir Prænobilis & Honoratus DIXIEUS
WINDSOR; non tam nobilitate, quâ tamen
maximâ floret, quàm virtute propriâ conspicu-
us: quem in hac Musarum sede multos annos
ita versantem vidimus, ut Nobilibus, modestiæ,
humanitatis, facilitatis, & vel Infimis, diligen-
tiæ, officii, legumque nostrarum observantiæ
exemplum semper proponeretur. Ad publi-
cum autem Britanniae Concilium missus ab hoc
municipio, per annos plusquam viginti Legatus,
tum in Academia, tum in universi populi ne-
gotiis commodisque tuendis eam fidem, gravi-
tatem, constantiam adhibuit, ut non apud nos
solum, sed per Angliam totam fama ejus clara
& illustris pervagaret. WOODWARDO igitur de
Cantabrigiâ nostrâ ac Patriâ simul ornandâ co-
gitanti, Hunc certè hominem si non privata a-
micitia, at publica civium vox auctoritasque
focium adiutoremque dedissent.

PRÆFUIT

P R Æ F U I T simul hunc negotio vir illustris
& liberalis **HUGO BETHEL**; qui in exteras ter-
ras proficiscendo, varioque hominum mores
contemplando, ea prudentiæ & humanitatis fun-
damenta jecit; ea generosæ indolis ornamenta
domum reduxit; ut Civem sese egregium, Pa-
triæ amantem, communis libertatis vindicem
in Senatu etiam Britannico cum magnâ suâ lau-
de præstiterit. Hunc igitur virum tantis & a-
nimi, & fortunæ bonis instructum; fide præ-
stantem; literis politioribus ornatum; in Aca-
demiâ augendâ, Artiumque studiis promoven-
dis, meritò sibi **WOODWARDUS** Consiliarium
esse voluit.

E O D E M etiam nomine celebrandus, vir iti-
dem ingenuus, ingenuisque artibus præditus,
RICHARDUS GRAHAM; qui hujus olim Aca-
demiæ alumnus, nihil sibi unquam antiquius,
nihil magis in votis habuit, quàm quò in Al-
mam Matrem filium sese pium gratumque of-
tenderet; itaque non in mortui solum volunta-

te exequendâ fidum eum ac diligentem, sed viventi etiam **WOODWARDO** auctorem hortatoremque assiduum cognovi, ut eam omnino voluntatem fusciperet; utque eximiam illam rerum suarum collectionem in hâc potissimum **Academiâ**, tanquam in loco maximè conspicuo dignoque, collocaret.

P O S T R E M Ò non minori tamen cum laude nominandus **RICHARDUS KING**; qui miles licèt, & in armis enutritus, in quibus **Tribunatûs** honorem peradolescens meruerat, ita tamen **Musis**, studiisque humanioribus deditus est, ut miseram luminum orbitatem, quam in expeditione olim pro patriâ susceptâ passus erat, his jam unicè sustentet. In hoc autem munere instituendo, hæc ei propria quædam, & præcipua laus debetur, quòd cum suo ipsius damno virum sese bonum atque **Academiæ nostræ** amantem ostenderit; quòd officium lucro, pietatem quæstui anteposuerit: cùm enim a **WOODWARDO**, cui omnium amicitia conjunctissimus vixerat, bonorum, siquid residui esset, fructuumque inter-

intermediorum hæres is solus institueretur ; at quanto magis ex rei conficiendæ morâ fructus sibi accrescerent, tanto ille diligentius rem ipsam conficiendam, & ad exitum perducendam curavit: &, quasi cavendum sibi statuisset, ne quidquam omnino præter amicitiae carissimæ memoriam ex Hæreditate istâ ad se perveniret, sepulchrum Amico mortuo marmoreum splendidumque proprio consilio propriisque sumptibus exstrui, ac in Templo Westmonasterienfi collocari jussit.

Hoc igitur WOODWARDI nostri prudentiæ & judicii perpetuum certè specimen extabit ; quod tales sibi viros ad consilia sua exequenda delegerit, quos vel mortuo fidem persoluturos cognovit: hoc perpetuum pariter illorum virtutis, & integritatis testimonium; quod tam religiosè opinioni ejus responderint, fidem absolverint. Illi igitur post WOODWARDUM, ad sempiternam rei memoriam in Annalibus nostris inscribantur, Academiae hujus Fautores, Amici, Patroni.

ME verò quod attinet, Academici, ipse nonnullis Fortunæ procellis jactatus, in hoc Academia otio, tanquam in portu, tutum semper atque honestum simul perfugium inveni: Vos enim, cum certorum hominum invidiâ indignè olim vexarer, novum in hac Academia Protobibliothecarii munus eodem decreto institutis, & ad me detulistis: publico illo judicii vestri testimonio significantes, & quid de me judicaretis & quid aliis etiam judicandum præberetis. Jam verò vestra auctoritas quàm latè pateat videtis: quippe dignissimi illi Woodwardi Hæredes, vestro exemplo commoti, vestrumque factum imitati, novum hocce Physicæ explicandæ munus haud citius ex Woodwardi testamento constituendum, quàm ad me ultrò deferendum curârunt.

UTINAM modò Munus ipsum vel personæ studiisque meis accommodatius, vel ipse tali ingenio eîsem ut ad quælibet facilè studia me ipsum accommodare & convertere possem: quicquid

quicquid autem in me ingenii fuerit, illud omne in hâc, quam nactus sum, provinciâ ornandâ & tuendâ me collocaturum polliceor: quam quidem si aut viribus majorem aut vitæ rationi molestam demum reperiam, deponere statim atque alteri tradere statui: in hoc interea uno felix, mihiq̃ue gratulans, quòd hac occasione oblatâ, tum Celeberrimo WOODWARDO, tum clarissimis viris Hæredibus ejus, pro summis eorum erga nos meritis, proque eâ, quæ mihi præcipuè cum singulis intercessit, amicitia; tum Almæ denique Matri, cujus amplitudinem, splendorem, dignitatem omnibus meis commodis antepono, hoc animi pii gratique officium, hoc, quantulumcunque est, laudis verè meritæ præconium, mihi publicè præstare ac persolvere contigit.

F I N I S.

quicquid autem in me ingentis fuerit illud omne
in hac quam tractas tua provincia ornanda
est: tuenda in collocandis pollicetur: quam
quidem si ad vias istas non sit ratio
molestem deinde reperiatur, deponere statim
aut aliter tractare statim: in hoc statu uno
sibi, nuncque gratias, quod hac occasione
oblat, tum Celeberrimo Woodwardo, tum
etiam tunc Hibernis, qui pro humanis
corum rebus nos tantis prope ea, que in
partibus cum singulis intellectis, amicis; tum
Alar, denique Mann, cuius amplissimum
spectant, delectum amicum, qui conatus
his responsis hoc animi sui gratias officium
hoc, quamvis bene de his, sed vix in
discretionem, nisi publicis, sed et per se
congruis.

W. A. E.

